

## **Beszámoló**

Az elmúlt évben a Communitas Alapítvány Alkotói Ösztöndíjában részesülhettem, a pályázatom témája egy klasszikus szaxofon hangversenykörút volt. A koncertkörút alatt hat helyszínen volt lehetőségünk fellépni, Erdély különböző, legfőképp magyar lakta településein: Szatmárnémeti (2022.06.25.), Kolozsvár (2022.12.08.), Brassó (2023.01.20.), Sepsiszentgyörgy (2023.01.21.), Nagyvárad (2023.03.18.) és Székelyudvarhely (2023.03.24.). A körút összes állomásán szaxofon-zongora kamarazenei formációban léptünk fel, zongorán Veress Gáspár játszott.

A koncertkörút egyik legfőbb célja a szaxofon, mint klasszikus zenei hangszer népszerűsítése volt. A közönség mindig nagy érdeklődéssel figyelte, hogyan állja meg ez a könnyűzenéből és jazzből ismert hangszer a helyét a komolyzenei színpadon. Igyekeztem minden helyszínen minél színesebb repertoárt választani, hogy minél többet tudjunk megmutatni a hangszer sokszínűségéből.

Takashi Yoshimatsu *Fuzzy Bird* című szonátája minden helyszínen elhangzott, nagy sikerrel, hiszen a szaxofonrepertoár egyik legvirtuózabb darabja, amely nagyon érdekes módon ötvöz különböző zenei műfajokat: a japán népzene, a funky és pop zenével, mindezt teljesen klasszikus szonáta formában. A szonátában jelentősen észlelhető Bach és Mozart hatása a zeneszerzőre.

Kihasználtuk a hangversenykörút adta lehetőségeket és minden helyszínen bemutattuk zongorista kollegám, Veress Gáspár *Ethiosonata* című művét, amely a múlt évben íródott. A művet Mulatu Astatke etióp zeneszerző ihlette, aki az ethio-jazz műfajának az atyja. A darab, hasonlóan a *Fuzzy Bird*-höz itt is klasszikus formákra épül, etióp zenei elemekkel. A szonáta legérdekesebb tétele a második tétel, *Hoquetus*, amely egy középkori "válaszolgató" zeneszerzési technika, utalva ezzel is a tételben elhangzó szaxofon-zongora párbeszédre. Az *Ethiosonata* további érdekessége, hogy a zeneszerző a művet nekem dedikálta.

A szaxofon klasszikus oldalának még mélyebb bemutatása érdekében három koncerthelyszínen (Kolozsvár, Brassó és Sepsiszentgyörgy) szonátaesteket tartottunk, melyeken kifejezetten szaxofonra és zongorára írt szonátákat mutattunk be, mindenféle átírat nélkül. Ezen koncertekre a fent említett két darab mellé még két "nagy klasszikust" választottunk. Az egyik Fernand Decruck francia zeneszerző szonátája, mely posztimpresszionista stílusában egy igazán kellemes mű a közönség számára. A másik Erwin Schulhoff cseh-osztrák zeneszerző *Hot Sonate* című darabja, amely az 1920-as évek Berlinjét tárja a közönség elé.

A klasszikus szaxofon repertoár talán legismertebb darabja, Alekszandr Glazunov szaxofonversenye is felcsendült a nagyváradai és a székelyudvarhelyi koncerteken.

A fent említett műveken kívül műsoron volt Barry Cockroft *KuKu* című szólóműve, illetve két átírat: Claude Debussy *Kis szvitje*, valamint Bartók Béla *Tizenöt magyar parasztdal* zongorára és szopránszaxofonra történő adaptációja is.

Minden előadást nagy érdeklődéssel fogadtak és a visszajelzések alapján elmondhatjuk, hogy elnyerte a közönség tetszését is, olyannyira, hogy már több újabb felkérést is kaptunk, melyek lehetőséget adnak a repertoár bővítésére.

A pályázaton elnyert összeget üzemanyagra, reklámanyagok terjesztésére, szállásra és korrepetálási költségekre fordítottam.

Végezetül a Communitas Alapítvány Alkotói Ösztöndíja tökéletes lehetőséget és anyagi háttérrel biztosított az általam már régóta álmodott koncertkörút megvalósításához. Segítségével megmutathattam magam az erdélyi kamarazene-kedvelő közönség előtt és komoly színpadi tapasztalatra tehettem szert.